

ret, som jeg maa finde baade i høj Grad principstridig og, trods de til Fordel for Læreren deri indeholdte Kauteler, at indeholde et utilstrækkeligt Værn for Læreren. Jeg vil dog ikke ved denne første Behandling indlade mig paa en nærmere Redegørelse for eller Bedømmelse af alle disse Punkter, med Hensyn til hvilke jeg antager, at adskillige af Tingets Medlemmer ikke ville føle sig tilfredsstillede. Sagen er nemlig den, at Lovforslaget ifølge sin Betydning, ogsaa med Hensyn til de Punkter, jeg nu har nævnt, nødvendigvis maa prøves nærmere i et Udvalg, hvilket Tinget vel ogsaa har forudsat, den Gang det nedsatte et talrigt Lønningsudvalg paa 15 Medlemmer, til hvilket ogsaa alle kommende Lønningslovsforslag forudsattes henviste. Det vil altsaa alt sammen blive prøvet i et Udvalg. Det vil tage nogen Tid, i Særdeleshed, hvis altsaa disse mulige Dissenspunkter der skulle prøves, muligvis fremkalde Forandringer i Lovforslaget, og hvad deraf videre følger, alt sammen noget, der kan vanskeliggøre det, som dog maa være Hovedformaålet, at vi søge at komme til Enighed med det andet Ting om Lovforslaget saaledes, at det kan blive til Lov i denne Samling. Det maa jo nemlig erkendes, at der fra Lærernes Side rundt omkring haabes meget stærkt herpaa. Men naar nu dette skal naas, og samtidig en Prøvelse i Udvalg er uundgaaelig, og Lovforslaget er kommet op til os paa et Tidspunkt, hvor vi allerede ere ude over den normale Afslutning af Samlingen, saa maa Opgaven være den at spare alle unødige Forhandlinger, se snarest muligt at faa Lovforslaget henvist til det Udvalg, som maa foretage en Prøvelse, og vente med en nærmere Drøftelse af det, der saa kan blive Anledning til, paa Grundlag af de Indstillinger, Udvalget vil komme med til anden Behandling. Jeg vil derfor meget indtrængende tilraade, at man fra alle Sider viser den Resignation, der udkræves for, at denne Lønningslov kan komme snarest muligt i Udvalg, og at dette kan træde saa at sige øjeblikkelig i Virksomhed.

Johansen: Jeg skal gerne efterkomme det ærede Medlems Opfordring til at undgaa at komme ind paa Enkeltheder. Jeg vil kun udtale min Glæde over Forslaget, saaledes som det foreligger, og jeg har ikke de Betænkeligheder, som det ærede Medlem pegede paa, at der kunde se ud til at blive nogle Dissenspunkter med Hensyn til den foreslaaede Ordning af Forholdet ved Skolernes Renholdelse og med Hensyn til

Afskedigelsesparagraffen. Jeg tror, vi ville komme over det, og vi skulde gerne komme over det, fordi Forventningerne jo ere spændte. Der er mange, mange Hjem, der virkelig ere saaledes stillede, at de maa ønske og haabe, at denne Lov snarest muligt kan komme til at virke. Det er ikke ubekendt for det høje Ting, at man rundt om i Landet har en stor Mængde smaa Embeder, hvor de vedkommende Lærere maa siges mange Gange ikke at være ganske fri for at have Næringsorg. Jeg ved vel, at der er en Del, der har ordentlige og rigelige Lønninger, men det hjælper jo ikke de mange, der sidde med de smaa Lønninger. Det maa her erindres, at den Gerning, Læreren har, er meget vigtig. Den Opdragelse af Barnet, som Hjemmet ikke er i Stand til at udføre, overlades til Skolen, og det er saaledes et overordentlig vigtigt Arbejde, der er lagt i den Mands eller Kvindes Haand, der paatager sig Lærervirksomheden. Og denne Virksomhed plader sig ikke udføre, naar Kaarene ere for trange, naar de vedkommende skulle tænke over, hvordan de skulle faa Brødet den Dag i Morgen. En Hovedbetingelse er det, at Læreren kan møde til Undervisningen i Skolen kvik og livlig; derved opnaar han det største og bedste Resultat overfor Børnene. Er han derimod tung i Sindet af Næringsorg, indvirker det paa hele hans Gerning, og det maa vi se at afhjælpe. At vi skulle bestræbe os herfor, var det ærede Medlem ogsaa enig i, og jeg vil haabe, at det ærede Medlem ogsaa er enig i, at man skal søge at gøre Stridspunkterne paa dette Lovforslag saa faa og saa smaa som vel muligt. Bedst var det, om man til syvende og sidst kunde tale sig til rette, saaledes at der slet ingen Uoverensstemmelser blev mellem os. Det kan være, at naar vi først komme til at forhandle derom, vil det kunne opnaas, hvad jeg vil haabe for de manges Skyld, som staa og vente.

Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem pegede paa, at en Del af Lærerne endnu ikke føler sig helt tilfredsstillet ved dette Lovforslag, medens ganske vist en stor Mængde er overordentlig glad og taknemmelig for Lovforslaget, som det i det hele er affattet. Det ærede kongevalgte Medlem pegede paa, at Overlærerne følte sig noget skuffede ved, at Folketinget ikke var gaaet med til det Forslag, hvorved Ministeren i sin Tid stillede dem noget bedre Lønninger i Udsigt, end de her have faaet. Det maa vel imidlertid nok kunne gaa, og